

CURIERUL MISSIONAR

CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARILE

CELOR CE BINEVESTE SC CELE BUNE.

Anul XIX.

CELOR CE BINEVESTE SC PACE.

No. 1.

CUPRINS:

De Anul Nou

De Anul Nou

Poporul lui Dumnezeu și apostazia

Ziua de ispășire

Câteva citate

Hristos ca Educator

Raportul Adunării Anuale a conf. Moldova de Nord

Schițe grafice istorice

Poziția unui cerc de tineri creștini

Cronica Școlii

Lucrarea noastră de educație apreciată

Cultul familiei

Colect. tineretului

Plantele noastre medicinale

Pentru a fi câștigător de suflete

Diverse

Iată-ne ajunși în anul 1934, cu un pas făcut mai departe spre ziua glorioasei veniri a iubitului nostru Mântuitor. Anul 1933 a fost bogat în evenimente cari mai de cari mai doveditoare că ne găsim în pragul realizării „fericitei nădejdi“ a creștinului. Și acum, când fiecare din noi privim în față un an nou, cred că e bine ca socotind cele prin cari mâna puternică a lui Dumnezeu ne-a condus în acest răstimp, să venim la El cu mulțumiri pentru cele ce a făcut fiecăruia, și să-L rugăm a ne întări credința și nădejdea sădite de El în inimă la începutul credinței noastre.

Nu știm când va veni El, de aceea să căutăm a fi gata. Să ne alipim mai mult de El, să privim spre țințele înalte și minunate puse de El spre a le atinge, și să cerem Spiritul Său Sfânt spre a ne ajuta în tot ce este bun și a ne muștra și corija când facem ceva rău.

Abundența Spiritului Sfânt în mijlocul nostru, este dorința și urarea *Editurii* față de fiecare membru al Comunităților noastre, cu ocazia Anului Nou.

Dorim la toți binecuvântare atât în cele materiale dar mai ales în cele spirituale. Anul 1934 urăm tuturor a fi anul când să facă cele mai multe experiențe cu Isus Hristos, spre a putea să-și dea seama de iubirea Sa cât și de puterea minunată a brațului Său, cu care vrea să ne conducă pe calea vieții.

An nou fericit, în adevăratul înțeles al cuvântului, dorim a fi anul 1934 pentru fiecare din iubiiți Cititori ai acestei reviste.

Cât mai aproape de Isus, ar trebui să fie ținta pe care să ne-o punem fiecare dintre noi acum, la începutul acestui an nou, și această țintă să o urmărim clipă cu clipă în tot cursul anului. În felul acesta vom crește din zi în zi tot mai mult, vom ajunge la adevărata măsură a bărbăției în Hristos Isus, și fericirea ni se va părea un lucru ușor de atins.

Să căutăm ca prin sfaturile minunate cari ni se dau prin revistele noastre să ne întărim credința, și astfel să avem mai mult curaj în a vesti și altora solia cea minunată în care ne bucurăm noi.

Să nu uităm ca atunci când vorbim cu vreun prieten să-i dăm și una din revistele noastre. O revistă singură, s'a dovedit de multe ori aducătoare de multe suflete aproape de Hristos.

V. Florescu.

JAMES WHITE LIBRARY

ANDREWS UNIVERSITY

BERRIEN SPRINGS, MICHIGAN

Poporul lui Dumnezeu și apostazia

... „Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare?” *Exod 32, 21.*

Felul în care se făcu eliberarea poporului Izrail din cătușele faraonului încăpățânat, a avut o mare influență asupra multora dintre străinii cari locuiau în preajma izrailiților. Gândeau, că, părăsind și ei Egiptul, împreună cu poporul pregătit prin suferinți și ales de Dumnezeu, vor avea parte numai de bucurii și binecuvântările revărsate în mod bogat peste cei chemați, vor fi împărțite și lor. La greutatea sau la o lepădare a păgânismului, nu s'au gândit.

Izrail, de asemenea a simțit mare bucurie, văzând că păgânii primesc la fel ca și ei chemarea lui Dumnezeu; ba aceasta i-a și întărit în convingerea că popoarele se vor întoarce spre Dumnezeu cel viu, părăsind idoli.

Vreo consfătuire în această privință n'a avut loc. Pe Dumnezeu n'au întrebat, dacă e bine să-i primească între ei sau nu. S'au bucurat și au plecat. Efectul acestei combinațiuni și al acestor bucurii neîntemeiate cum și a acestor primiri în popor fără vreo prealabilă pregătire, au fost simțite și resimțite, la foarte scurtă vreme.

Moise era pe munte cu Dumnezeu primind legile și instrucțiunile pentru popor; auzise și ei cuvinte de tunet, se îngroziseră și făgăduiseră ascultare în totul de Dumnezeu, prin servul Său Moise; dar în scurt timp deveniră nerăbdători și ostili.

„Gloatele poporului de amestecătură fură cei dintâi, cari începură a se lăsa stăpâniți de murmur și de nerăbdare și ei *deveniră capi apostaziei care urmă apoi*“. P. P. 359. Urmările se știu. Un păcat nu vine niciodată singur. Acelora cari nu cunoșteau temerea de Dumnezeu și nici puterea făgăduințelor Lui, le fu ușor să ceară un idol, considerându-l deopotrivă cu Dumnezeul cel viu al lui Izrail. Acea amestecătură de străini cum și o parte din Izrailul adevărat, care însă nu învățase încă lepădarea de sine, purta, după obiceiul păgân, scule de aur pentru împodobire, ca: cercei, inele, verigi, etc., un fel de idoli mărunți, de cari n'au voit să se despartă decât cu condițiunea de a li se turna „*Vițelul*“, tot un idol, însă cu mult mai mare. Se folosesc, pentru ajungerea acestui scop, de slăbiciunea unui slujbaş al Comunității, de Aron, care n'a opus nici o rezistență la o cerere așa de îndrăznească; s'a mulțumit să le ceară aurul dela urechi, dela mâini, degete etc. Nică Aron nu s'a sfătuit cu nimeni, cu nici un slujbaş, nici pe Domnul n'a întrebat despre cele ce urma să facă. Crezând judecata sa în

totul dreptă, făcu vițelul, pe care văzându-l au început să strige: „*Iată dumnezeii tăi Izraile cari te-au scos din Egipt*“. Or fi strigat firește, mulți dintre copiii lui Izrail, dar vocea aceasta era îngroșată și îndelung repetată de instreinații primiți în popor. Cât de scump a plătit Izrail aceste două lucrări făcute în pripă, fără ca slujbașii să se consulte și fără să întrebe pe Domnul. Mulți au căzut uciși dintre acei cari nu s'ar fi gândit niciodată la idolatrie, dacă nu era cine să le dea idea.

Ce mult putem învăța noi de aici și câte rele ar fi evitate, dacă fiecare slujbaş s'ar împotrivi răului; sufletelor căzute în apostazie, e necesar să li se facă cunoscută starea lor până nu e prea târziu. „*Focul să fie stins la vremea lui*“.

Timpul nostru e așa de bogat în lucruri rele și unele suflete ușor predispușe ca să primească influențele lumii, ar voi să servească jumătate Domnului și jumătate lumii. Spiritul profetic zice: „*Cât de des, dorința după plăceri se ascunde în zilele noastre sub înfățișarea temerii de Dumnezeu!* O religione care permite omului să se dedea la plăceri egoiste și senzuale, în timp ce respectă datinile slujbei Divine, este atât de plăcută mulțimei de astăzi ca și în zilele lui Izrail. *Și există încă mereu ARONI îngăduitori*, cari deși ocupă o poziție bine văzută în biserică, totuși cedează dorințelor celor nesfinșiți și îi întăresc în păcatul lor“.

Nu este destul să arătăm ce credem personal, când este vorba ca cineva să se abată dela principiul evanghelic. O consfătuire între slujbașii cu răspundere în Comunitate și o cercetare serioasă a Bibliei și Mărturiilor, va aduce lumina dorită, fiind arătat clar ce e bine și ce e rău.

Păcatul trebuie desgolit în toate ascunzișurile lui, astfel ca sufletul să nu mai aibă dragoste de a viețui în el și cei cari ar mai fi înclinați să se ferească și mai mult de a primi aceea ce nu este pe voia Domnului; putând deosebi binecuvântarea de blestem.

Giovani P. spune: „*De trecut te poți lepăda, dar nu-l poți nimici; mijește, chiar fără știința și fără voia lor, până și în cei ce-și retrăesc vieța prin cea de a doua naștere a pocăirii*“. Dacă vieța odată trăită și lepădată mijește și fiara din om e gata să se ridice fără voie și pe neobservate, *câtă răspundere zace asupra noastră ca slujbași?* Fiara trebuie potolită și îmblânzită, mai înainte de a pune stăpânire pe suflet, mai înainte de a ajunge să dorească lucrurile

odată părăsite. Serva Domnului spune: „Ca și Izrail, astfel și creștinii, cedează adesea influențelor lumii și se acomodează principiilor și obiceiurilor ei, spre a câștiga prietenia nelegiuitorilor; dar în cele din urmă se va vedea că acești prieteni în aparență, sunt cei mai primejdioși vrăjmași“.

Pregătirea noilor membri, s'o facem cât se poate de completă și să fie primiți acei cari merită, cari dovedesc printr'o pocăință sinceră că dorește sfințenia caracterului. Giovanni P. mai spune: „Omul e o fiară ce trebuie să se schimbe în Inger. De învinge fiara, omul coabază mai jos ca fiarele . . . de învinge Ingerul, omul se face de o seamă cu El și în loc de a fi gloată de rând al oștirii lui Dumnezeu, are parte de dumnezeire“.

Satana face ca pentru un motiv sau altul, omul să insiste să fie primit în biserică fără să dovedească deplina căință pentru rău și deplina predare, ca apoi să-l folosească spre a aduce biserica la apostazie. Când aceste suflete pleacă, mai trag cu ele și pe altele pe cari le-au otrăvit cu veninul îndoelii. „Introducând în biserică persoane cari poartă numele lui Hristos, dar în cari nu se vede caracterul Lui, cel rău face prin aceasta ca Dumnezeu să fie dezono-

rat, lucrarea mântuirii să fie rău reprezentată, iar sufletele expuse la mari primejdii“. „Parabolele“, pag. 64.

Vedem deci importanța consfătuirii între slujbași, a cercetării stăruitoare a Cuvântului, astfel ca fiecare faptă să fie pusă în cântarul Evangheliei.

Greu va fi de suportat în ziua de apoi mustrarea ce auzi urechile lui Aron: „Ce ți-a făcut poporul acesta, de ai adus asupra lui un păcat atât de mare“?

Vom putea noi spune Domnului, când ne va cere socoteală de lucrul ce ne-a încredințat; Doamne, cu talanții pe cari mi i-ai dat am mai câștigat încă atât cu ei? Ne va zice El fiecăruia: „Bine slugă bună și credincioasă, în puține ai fost credincios, în multe te voiu pune, intră în bucuria Domnului tău“?

Grozav lucru ar fi să ne audă urechile noastre: „Ce ți-a făcut poporul acesta de ai adus asupra lui un păcat atât de mare“?

... „Noi suntem tot atât de răspunzători pentru răul, pe care l-am fi putut împiedica prin exercitarea autorității părintești sau spirituale, ca și când am fi comis înșine fapta“. P. P. 666.

C. Munteanu.

Ziua de ispășire

„Aceasta să vă fie o lege veșnică, în luna a șaptea în a zecea zi a lunii, să vă smeriți sufletele voastre, să nu faceți nici o lucrare . . . Căci în ziua aceasta se va face ispășire pentru voi, ca să vă curățiți, veți fi curățiți de toate păcatele voastre înaintea Domnului“. Lev. 16, 29. 30.

În timpul vechiului așezământ, Dumnezeu rânduse pentru copiii Săi ca ori de câte ori vor păcătui, ei să aducă o jertfă preînchipuitoare a unui Mântuitor în stare a-i curăți de păcatele lor. Păcătosul aducea această jertfă, la Templu, la ușa Cortului Mărturii, și își mărturisea păcatele, ținând mâinile pe capul animalului de jertfă, prin care el le transmitea în simbol dela sine asupra animalului nevinovat. Dumnezeu spusese, că cel ce va păcătui va trebui să moară negresit. Dar pentru ca acest păcătos să poată fi scăpat dela o moarte sigură și amară, Domnul Dumnezeu hotărîse în planul de mântuire a păcătosului, ca să dea pe singurul Său Fiu, ca acesta să primească asupra Sa toate păcatele aceluia cari se vor căi, a aceluia cari le vor regreta și vor căuta după un Mântuitor. Iar această jertfă care consta dintr'un animal, care trebuia să fie pe deplin sănătos, fără de nici un cusur, simboliza pe Acela care avea să vină și să ia asupra Sa păcatele celor ce le vor regreta. El nu avea de

suferit pentru păcatele Sale, El era fără cusur, dar El avea să ispășească păcatele copiilor Săi.

Zi după zi, tot timpul anului, aceste păcate erau transmise asupra Sanctuarului, iar odată pe an acest Sanctuar trebuia curățit. Atunci stăteau asupra sanctuarului păcatele poporului din tot timpul anului și trebuia făcută o lucrare specială, prin care acest Sanctuar să devină curat. Această lucrare era de foarte mare însemnătate pentru întregul popor, căci pentru toți aceasta era *marea zi a ispășirii*, în care zi Preotul avea din partea lui Dumnezeu misiunea de a transmite păcatele poporului din timpul unui an întreg, asupra capului unui animal. Aceasta era o zi din cele mai însemnate pentru poporul lui Izrail. Acum Dumnezeu avea să decidă asupra vieții lor, ei păcătuiseră, și acum trebuia să se facă iertarea păcatelor lor. Dela fiecare se cerea ca să-și umilească inima în acest timp. Intreaga adunare a lui Izrail, trebuia să petreacă ziua într'o umilință solemnă înaintea lui Dumnezeu, cu rugăciune, cu post și cu examinarea amănunțită a inimii. Cazul fiecărui ins în parte era acum privit în mod special de Domnul, și păcatele lor cereau pedeapsă; dar Marele Preot se prezenta înaintea Domnului, pentru a face mijlocire pentru ei.

Astfel era serviciul adus, ca „un simbol și umbră a celui de sus”. Și ceea ce se făcea atunci ca închipuire, face azi Domnul în realitate. El a venit pe pământ, Și-a oferit viața Sa, pentru ca în acest fel să poată salva pe păcătos dela o moarte sigură, ca urmare a păcatului săvârșit. După învierea Sa, El S'a urcat la cer unde mijlocește în fața Tatălui pentru păcătos.

Cu privire la această lucrare făcută de Domnul azi, Apostolul Pavel zice în Ebrei 9, 11. 12 următoarele: „Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat, odată pentru totdeauna, în Locul prea sfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică.

În timpul vechiului așezământ, Marele Preot intra câte odată în fiecare an în Sanctuar, pentru a face această ispășire. Dar Marele nostru Preot Isus, zice Sfântul apostol Pavel, a intrat odată pentru totdeauna în Sanctuarul *real*, pentru a face ispășirea păcatelor poporului Său. El face acum această lucrare, și când ea va fi terminată, El va părăsi locul Său de Mijlocitor, îmbrăcând haina judecății. Atunci cel ce a fost drept, va fi mai departe drept, iar cel ce a fost nedrept, va fi mai departe nedrept. Atunci e trecută orice ocazie de a mai putea găsi un salvator, un Mijlocitor.

Iubite cetitor, astăzi, în zilele în care ne găsim noi, sus în ceruri se face tocmai această sfântă lucrare de ispășire. Astăzi Domnul Se găsește în fața Tatălui Ceresc, mijlocind în favoarea tuturor aceluia care simt greutatea păcatelor lor, simt vinovăția lor față de Legea Divină. În curând însă această mijlocire va fi terminată, și atunci Domnul va părăsi pentru totdeauna această lucrare. De aceea, astăzi este încă ultimul timp, în care ne mai putem pune întrebarea, *cum stau eu cu Dumnezeu meu?* În timpul ispășirii în vechiul așezământ, poporul se umilea, și aștepta această zi cu post și rugăciune, iar în timpul ei, fiecare ins trebuia să înceteze orice lucrare și smerit în inima sa trebuia să ceară îndurare dela Domnul. Dar cum trebuie să stăm noi astăzi; când Domnul mijlocește pentru noi?...

Fie ca aceste rânduri să ne hotărască a ne consacra inimile noastre pe deplin Domnului, câtă vreme încă nu va fi prea târziu. Căci odată cu terminarea acestei mijlociri a Domnului pentru om, viitorul fiecărui ins în parte va fi sigilat pentru veșnicie, fie spre bine, fie spre pierzare. Ferice însă de acela care va primi pe fruntea sa, sigiliul viului Dumnezeu, căci asupra unui astfel de om păcatul nu va mai avea nici o putere.

I. Dănețu.

Câteva citate

„Fructele, cerealele, și vegetalele, pregătite într'un chip simplu, fără de nici un aromă și fără nici un fel de grăsime, alcătuște împreună cu laptele și smântâna, cea mai sănătoasă dietă. Ele dau corpului hrană, cum și putere de a rezista și minții vigoare în așa măsură cum nu poate fi produsă de nici o dietă de stimulente”. „*Sfaturi pentru sănătate*”, p. 115.

„Mai înainte Dumnezeu nu îngăduise omului să mănânce carne de animal; El intenționase ca omeni-rea să trăiască numai din rodul pământului; dar fiindcă atunci era distrusă orice verdeață, El le îngădui să mănânce carnea animalelor curate ce fuseseră păstrate în corabie”. „*Patriarhi și Profeți*”, p. 107.

„După stabilirea în Canaan, Izrailiților li s'a îngăduit să folosească și carnea în alimentație, însă aceasta sub restricțiile cele mai pline de grijă”. Apoi mai departe serva Domnului scrie: „Carnea nu a fost niciodată alimentul cel mai bun, și astăzi este cu atât mai puțin, când bolile animalelor s'au răspândit atât de mult”. Într'un alt loc, ca o completare, ni se spune: „Numai asemenea animale pot fi folosite pentru hrană cari au fost în stare de sănătate deplină”. *Pe urmele Marelui Medic*”, pp. 311. 312. 313.

Este adevărat că hrana ideală este alcătuită din fructe, cereale și vegetale, dar nu e mai puțin adevărat că Dumnezeu însuși a încuviințat folosirea și a cărnii, bine înțeles sub restricțiile ca aceea care să fi provenit dela un animal curat și pe deplin sănătos.

Mâncarea de carne în sine însăși nu este păcat. Ce a îngăduit Dumnezeu cu oarecare restricții, ce au făcut bărbații sfinți sub grija și călăuzirea lui Dumnezeu, și ce a făcut chiar și Isus, nu ar trebui niciodată socotit drept păcat. Restricțiile și păzirea dela mâncarea cărnii au fost făcute spre binele fizic și spiritual al poporului. Carnea nu a înlocuit prima și cea mai bună dietă dată de Dumnezeu. Din moment ce animalele au ajuns a fi tot mai bolnave, folosirea cărnii devine ceva tot mai inoelnic a fi bun. Sănătatea noastră deplină depinde de folosirea a ceea ce este mai bun pentru noi. În această vreme cât nu este vorba de mâncare de carne necurată, ci de carne încuviințată de Dumnezeu și provenind dela animale sănătoase, nu trebuie să uităm ca „nimeni să nu impună părerea sa la alții — ca toți să facă la fel cu el”. — „*Sfaturi pentru sănătate*”, p. 156. Este totuși de recomandat, după cum am accentuat mereu, ca încet încet să îndepărtăm carnea din alimentația noastră, bine înțeles înlocuind-o cu ceva corespunzător și chiar mai bun. Înă „acea cari reprezintă adevăruri nu prea cunoscute ar trebui să fie foarte consecvenți în viața lor, și să fie foarte atenți spre a nimici orice extremism. Ei nu ar trebui să lucreze cu dorința de a vedea cât de mult pot întrece ei pe alți oameni, ci, din contră, spre a vedea cât se pot apropia ei mai mult de aceia pe cari dorește a-i schimba, ca astfel să-i poată ajuta să ajungă și ei la lumina aceea pe care ei o prețuiesc atât de mult”. „*Mărturiile*”, Vol. 2, pp. 377. 378.

Lucrul de cea mai mare importanță este ca noi să fim mai mult creștini decât numai reformatori. Nicio fază a soliei noastre nu ar trebui să producă simțiminte grele sau să producă desbinări. Orice tendință de a critica pe altul, de a judeca pe altul sau de a-ți râde sau a-ți bate joc de altul, este ceva necreștinesc și cu totul nepotrivit cu spiritul adevăratei reforme. „Dintre toți oamenii din lume, reformatorii trebuie să fie cei mai neegoști, cei mai buni, și cei mai iubitori”. „*Pe urmele Marelui Medic*”, pag. 157.

HRISTOS CA EDUCATOR

Mintea omenească poate primi cea mai înaltă cultură. O vieată devotată lui Dumnezeu nu trebuie să fie o vieată de neștiință. Mulți se exprimă împotriva unei educații, pretextând că Domnul Isus ar fi ales pescari fără educație pentru a predica Evanghelia Sa. Ei susțin, că Domnul ar fi preferat pe cei needucați. Mulți oameni învățați și onorați au crezut în învățătura Sa. Dacă aceștia ar fi ascultat fără frică de convingerea conștiinței lor, ei l-ar fi urmat. Talentele lor ar fi fost primite și folosite în slujba lui Hristos, dacă ei le-ar fi oferit. Inșă ei n'au avut atâta putere morală să mărturisească pe Hristos față de preoții amenințatori și față de conducătorii geloși, punându-și în primejdie reputația lor printr'o legătură cu Galileanul umilit.

Acela care cunoștea inimile tuturor înțelega acest lucru. Dacă cei educați și nobili nu voiau să facă lucrarea, ce erau în stare să o facă, Domnul Hristos și-a ales oameni, cari aveau să fie ascultători și credincioși în împlinirea voinței Sale. El a ales oameni umili și i-a unit cu Sine, spre a-i educa astfel ca ei să poată duce mai departe lucrarea cea mare după ce El va fi părăsit pământul acesta.

Hristos a fost lumina lumii. El a fost izvorul oricărei cunoștinți. El a fost în stare să facă capabili pe pescarii neînvațați ca să primească însărcinarea cea înaltă, ce voia să le-o dea. Învațăturile adevărului, încredințate acestor oameni de rând, erau de o însemnătate deosebită. Ei aveau să pună în mișcare lumea. Se părea a fi un lucru simplu ca Isus să alipească de Sine pe aceste persoane umile, însă acest fapt avea să producă rezultate foarte însemnate. Cuvintele și faptele lor aveau să aducă cu sine o prefacere în lumea întregă.

Isus n'a disprețuit educația. Cea mai înaltă cultură a minții, dacă este sfințită prin iubire și temere de Dumnezeu, primește aprobarea Sa deplină. Acești oameni mulți, aleși de Domnul Hristos, au umblat cu El trei ani, stând sub influența imobilatoare a Majestății Cerului. Domnul Hristos era educatorul cel mai mare pe care L-a cunoscut lumea vreodată.

Dumnezeu va primi pe tineret cu talentele sale și cu bogăția sa de afecțiuni, dacă acesta l se va consacra. El poate să ajungă la cea mai înaltă treaptă a mărimii intelectuale; și fiind echilibrat de principii religioase el poate să ducă mai departe lucrarea pentru a cărei împlinire S'a coborât Domnul Hristos din ceruri și făcând așa el poate să conlucreze cu Maestrul Său.

Elevis școlii noastre au privilegiu prețioase,

nu numai de a putea obține noțiuni științifice, ci de asemenea de a învăța cum trebuie să cultive și să practice virtuțile cari le vor da caractere simetrice. Ei sunt agenții morali răspunzători ai lui Dumnezeu. Bogăția, poziția și priceperea au fost încredințate de Dumnezeu oamenilor pentru ca să fie folosite în mod înțelept. Aceste diferite bunuri au fost împărțite de El în raport cu puterea și capacitatea servilor Săi, încredințând fiecăruia lucrarea lui.

Dătătorul așteaptă o înapoiere care să corespundă darurilor. Darul cel mai neînsemnat nu trebuie disprețuit sau lăsat în neactivitate. Micul râuleț nu zice: Eu nu voiu curge dealungul albiei mele înguste, deoarece nu sunt un râu puternic. Firele de iarbă nu refuză să crească fiindcă nu sunt copaci de pădure. Lampa nu refuză să răspândească lumina ei modestă, deoarece nu este o stea. Luna și stelele nu refuză să lucească, fiindcă n'au lumina strălucitoare a soarelui. Fiecare persoană are o chemare și-o anumită sferă de activitate. Cei ce vor folosi cel mai mult ocaziile, oferite lor de Dumnezeu, vor întoarce Dătătorului, prin progresul lor, o dobândă proporțională cu capitalul investit.

Domnul nu răsplătește marea cantitate de muncă. El nu Se uită atât de mult la mărimea lucrării, cât la credincioșia cu care a fost făcută. Slujitorii cei *buni* și *credincioși* sunt răsplătiți. Pe măsură ce cultivăm puterile ce ne-au fost încredințate nouă de Dumnezeu pe acest pământ, vom crește în cunoștință și pricepere și vom fi în stare să înțelegem și să prețuim vieța veșnică. Cei ce au abuzat de privilegiile date lor de Dumnezeu în această vieată și cari s'au mulțumit cu neștiința lor, având mintea lor complect ocupată cu subiecte de o valoare josnică atât pentru ei, cât și pentru alții, nu vor înțelege răspunderea personală de a învinge tendințe rele și de a întări hotărâri înalte spre a duce o vieată mai curată, mai nobilă.

Tineretul ar trebui să învețe pentru vieța viitoare. Stăruința în dobândirea de cunoștințe, stăpânită de iubire și temere de Dumnezeu, îi va da o putere din ce în ce mai mare spre a face binele în vieța aceasta și cei ce au folosit toate privilegiile spre a atinge punctul cel mai înalt vor lua aceste cunoștințe prețioase cu ei în vieța viitoare. Ei au căutat și au obținut ceea ce este nepieritor. Capabilitatea de a aprecia slava, pe care ochiul n'a văzut-o și nici urechea n'a auzit-o, va fi proporțional cu treapta atinsă în cultivarea facultăților din vieța aceasta.

Cei ce vor goli inimile lor de deșertăciuni și

murdării, vor putea curăți prin harul lui Dumnezeu camerele minții lor, prefăcându-le într'un depozit de cunoștință, curățenie și adevăr. Și va exista o apropiere neconținută de imensitatea Infinitului, dincolo de limita îngustă a cugetării lumești. Dreptatea și îndurarea lui Dumnezeu vor fi descoperite priceperii morale. Se va discerne caracterul crud al păcatului, pre-

cum și urmările sale. Caracterul lui Dumnezeu, iubirea Sa, manifestată prin faptul, că a dat pe Fiul Său să moară pentru această lume, precum și frumusețea sfințeniei sunt teme înalte de contemplare. Aceasta va întări inteligența și va aduce pe oameni într'o strânsă legătură cu Cel Nemărginit. — „Review and Herald“, June 21, 1877.

Raportul Adunării Anuale a Conf. Moldova de Nord ținută la Cernăuți dele 7—10 Septembrie, 1933.

A cincea Adunare Anuală a Conferinței Moldova de Nord, a avut loc anul acesta în Cernăuți, sala „Toi-bber Halle“ din str. Turcească No. 6.

Ca oaspeți am avut pe iubii frați: G. W. Schubert dela Conferința Generală și St. Rasmussen dela Diviziunea Europeană de Sud. Din partea Uniunii Române: P. P. Paulini, Șt. Demetrescu, A. Văcăreanu, P. Hermann și N. Dorobăț. Fr. D. Florea a reprezentat Școala Misionară.

Seria sedințelor administrative s'a deschis de către Gh. Stănescu în dimineața zilei de 7 Septembrie cu cântare de laudă și rugăciune de mulțumire către Bunul Dumnezeu.

Delegați prezenți la deschiderea adunării au fost 187, reprezentând Comunitățile Conferinței, în număr de 72.

După primirea protocolului Adunării Generale trecute, s'a propus și primit în Conferință următoarele Comunități nou organizate:

1. Bănila cu 13 membri; 2. Carapciu cu 16 membri; 3. Carasa cu 22 membri; 4. Coniatin cu 18 membri; 5. Iadova Nouă cu 18 membri; 6. Logănești cu 28 membri; 7. Mămăești Vechi cu 31 membri; 8. Mihova cu 24 membri; 9. Pojorâta cu 11 membri; 10. Erjavenți cu 21 membri; 11. Hâncăuți cu 17 membri; 12. Sadagura cu 29 membri; 13. Seliștea cu 15 membri; 14. Stăuceni cu 21 membri. Total 14 Comunități cu 285 membri.

Pentru studierea și pregătirea lucrărilor Adunării generale anuale, potrivit cu organizația Denominațiunii noastre, s'a ales și votat un comitet special dintre delegații Comunităților, cari au propus numirea celor 3 comitete:

1. *Comitetul de numiri*: P. P. Paulini, D. Bădescu, Al. Mustafa, Gr. Lehaci, T. Miriuca, Ivan Pelepciuc, Leonte Hârceag, Ilariu Voitcu și P. Comstomschi.

2. *Comitetul de Acreditări*: G. W. Schubert, P. P. Paulini, Gh. Stănescu, P. Moroșan și Al. Popov.

3. *Comitetul de Hotăriri*: St. Rasmussen, P. Hermann, Șt. Demetrescu, A. Văcăreanu, D. Florea, N. Dorobăț, A. Popov, N. Gheorghiiță, G. Bardan, Gh. Nahirni, A. Knittel, Șt. Nestoriac și V. Beșleagă.

Comitetele au fost primite cu unanimitate de voturi.

Fr. C. Andrieș, Secretarul și Cassierul Conferinței, a prezentat Adunării Raportul Statistic de membri și Raportul Financiar. Cu multă bucurie s'a constatat din primul raport că, Conferința Moldova de Nord are azi un număr de 2.170 membri, în 72 Comunități organizate. Dela ultima Adunare generală, până în prezent, numărul membrilor a crescut cu 297. Asemeni și Raportul Financiar a fost satisfăcător, totuși s'a recomandat membrilor mai multă sinceritate și credincioșie în privința aducerii zecimii și darurilor pentru lucrarea lui Dumnezeu.

Fr. Al. Popov, Secretarul Departamentelor, a prezentat raportul Lucrării Misionare, al Școalelor de

Sabat și Misionarilor Voluntari, din cari de asemenea s'a remarcat progres și s'a recomandat o mai vie activitate în toate aceste ramuri ale lucrării.

Fr. N. Gheorghiiță, Dirigintele Colportorilor, a prezentat raportul de activitatea Colportajului, care a fost deasemenea un prilej de mulțumire către Dumnezeu pentru sprijinul ce îl dă și acestei ramuri a lucrării Sale. S'a recomandat fr. Colportori să lucreze cu zel și mai departe; iar membrilor tineri și apți să se angajeze în această lucrare de primul rang.

Comitetul de numiri a propus pe următorii frați ca slujbași ai Conferinței pe anul 1934:

Michael Manchen Președinte.
Constantin Andrieș Secretar-Cassier.
Leon Balan Secretar Departamente.
Nicolae Gheorghiiță Diriginte Colportori.

Comitet: M. Manchen, C. Andrieș, L. Bălan, N. Gheorghiiță, C. Grăjdinoiu, Ionescu, Tremel Iosef și Pelepciuc Ivan.

Membri în Comitetul pentru verificarea de conturi: Hârceag Ioachim și Ilariu Voitcu.

Comitetul de Acreditări a propus pe următorii frați spre a fi acreditați pe anul 1934: M. Manchen, Gh. Stănescu, P. Moroșan, V. Tolan, C. Grăjdinoiu Ionescu, și Gr. Lehaci ca Predicatori. Al. Popov și T. Mirciuca Ajutori predicatori. C. Andrieș, N. Gheorghiiță și I. Danțos Lucrători Misionari. Gh. Nahirni și P. Comstomschi Lucrători Misionari Interimi.

Colportori Misionari pe cont propriu. R. Ieremia, T. Ciohadaru, Robert Muller, Șt. Moroșan, Victor Stark, T. Knebel, G. Ottschofschi, I. Venjel, S. Melnicuic, I. Vanciuc, V. Șchiopoaia, Maria Șchiopoaia, Istrate Nistor, Al. Grădinaru, Micu Nicolae, V. Perijoc.

Colportori de ocazie: Const. Gheorghiu, Aurel Balan, Eleonora Coman, Ioan Crivoi, Ivan Voevitcă, V. Iosub, Karol Klein, Ivan Leonte.

Propunerile acestor 2 comitete au fost primite cu unanimitate de voturi. Comitetul de Hotăriri a propus următoarele hotăriri spre a fi discutate:

HOTARIRI:

1. Văzând cum Bunul Dumnezeu, în vremile aceste de frământări sociale și de nesiguranță, cari așa cum zice profeția Domnului Hristos, fac pe cei ce le simt să-și dea viața de spaimă și de groază de cele ce vor veni, El ca părinte cereș protejează biserică Sa slabă și în ciuda nedesăvârșirilor ei, o face să prospereze, dând sănătate și spirit de sacrificiu membrilor acestei Comunități, și îmbărbătând pe slujitorii Săi colportori, evangheliști și predicatori să facă slujbă cu mai multă râvnă în ciuda greutăților immulte; față de toate acestea ținem să exprimăm profundele noastre mulțumiri Tatălui Cereș și să ne consacram din nou viața, puterile și avutul nostru în serviciul Său pentru terminarea lucrării Sale.

2. Înțelegând greutățile cari în împrejurări ca cele de astăzi, stau în fața Inaltei Cărmui și văzând înțelegerea cu care ne-a lăsat libertatea a ne profesa credința noastră evanghelică, rugăm conducerea Uniunii noastre, a se face pe lângă M. S. Regele Carol II și Înaltul Său guvern interpretul sentimentelor noastre de loialitate, potrivit cu învățăturile Sfintei Scripturi.

3. Mulțumim fraților dela conducerea Diviziunii și Uniunii pentru sprijinul dat în anii aceștia, și mulțumim de asemenea tuturor membrilor și lucrătorilor cari cu credincioșie au contribuit la menținerea lucrării de predicarea Evangheliei.

4. Știind noi că educația este într'un anumit sens, una și aceeași ca mântuirea și pentru că lucrarea de educație revine atât familiei, Comunității, cât și școlii noastre,

Hotărîm:

a) Să îndemnăm pe toți membrii Comunității noastre, ca în anul acesta să studieze mai de aproape problema educației, atât din Biblie cât și din cartea „Educație“ scrisă de sora E. G. White.

b) Să căutăm în Comunitățile noastre tineri și tinere capabili, evlavioși și sănătoși și să-i ajutăm a-și desăvârși educația în școlile noastre.

c) Să îndemnăm și să sprijinim persoane capabile din Comunitățile noastre să urmeze cursurile de slujbași ce se vor ține la Institutul Biblic.

d) Să stăruim la realizarea planului votat în anii trecuți pentru alimentarea fondului de educație.

5. Având în vedere marele număr de tineri și dezvoltarea studiului Biblic și a gustului de a ceti scrierile sfinte, după planurile stabilite și publicate în Gazeta Slujbașilor, Straja Dimineții, etc., — recomandăm ca tineretul din Conferința noastră să-și procure toate aceste publicații și să ia parte activă la aceste studii, planuri și programe.

De asemenea îndemnăm pe toți membrii noștri să dea mai multă atenție studierii cărților și revistelor noastre în familie.

6. Având în vedere faptul că ne aflăm în fața unei noi Campanii a revistei de toamnă, a cărei importanță o cunoaștem; hotărîm ca și în acest an să luăm parte activă și să depunem toate străduințele noastre pentru a ajunge ținta până la 30 Noiembrie 1933.

7. În dorința de a contribui la acoperirea cheltuielilor făcute cu această Conferință și pentru a veni în ajutor lucrării de predicare a Evangheliei, hotărîm ca în Sabatul acesta dimineața să adunăm o colecție în numerar și subscripție.

Recomandăm ca în Sabatul următor această colecție să fie continuată în Comunități pentru toți aceia cari nu au fost prezenți la această Conferință.

8. Având în vedere influența cea mare a școlii de Sabat pentru creșterea fiecăruia în credință și pentru ducerea lucrărilor la mari progrese, propunem ca în Comunități să se stăruiască mereu asupra îndeplinirii întregului plan al școlii de Sabat, îndeosebi în ce privește studiarea zilnică a lecțiilor de către fiecare membru, și prezența tuturor în școala de Sabat; iar în ce privește copiii, mamele să se ocupe mai stăruitor de studierea lecțiilor și creșterea copiilor, ferindu-i de spiritul lumesc.

LIBERTATEA CULTULUI.

Hotărîre:

9. Având în vedere greutățile specifice țării noastre pentru dobândirea și păstrarea libertății de cult, și pentru îndeplinirea lucrării de evanghelizare;

având în vedere tendința unor cercuri de a obține restrângerea chiar a libertăților de până acum, propunem:

a) Să se hotărască în Comunități zile de rugăciune și post, ca Dumnezeu să ne ajute a ne bucura de și mai multe din libertățile legale pentru lucrarea Sa.

b) Să se pregătească de către Conducere o literatură corespunzătoare pentru lămurirea și propagarea libertăților, iar membrii noștri să pună multă stăruință întru răspândirea unei asemenea literaturi.

10. Întrucât lucrarea de răspândirea publicațiilor noastre prin Colportaj, s'a dovedit ca fiind o binecuvântare dela Domnul, și un mare sprijin pentru ducerea soliei de avertizare pentru timpul prezent.

Potrivit cu mărturiile Spiritului Sfânt, unde zice că publicațiile noastre trebuiesc duse repede în toate părțile, coste oricât ar costa, și unde zice că unde azi lucrează unul, ar trebui să fie o sută.

Referindu-ne la Mărturiile de mai sus, decmandăm ca toți frații predicatori, misionari și slujbași Comunităților prin propriul lor exemplu să îndemne pe toți membrii Comunităților noastre să se ocupe în de aproape cu răspândirea scrierilor noastre, iar pe tinerii noștri să-i determine a se angaja în această ramură ca Evangheliști.

Având în vedere mutarea sediului Conferinței la Cernăuți, și greutatea de a servi județul Iași și Lăpușna, găsim că este bine ca să invităm Conferința Moldova de Sud ca să primească aceste două județe în sânul Conferinței pentru a le deservi.

Toate aceste hotărîri au fost primite cu unanimitate de voturi.

Ziua de Sămbătă 9 Septembrie a fost o zi măreață în care cu toții am primit bogate binecuvântări. Școala Sabatului a fost vizitată de 919 membri, vizitatori — și 116 copii. Colecta a fost de 2371 lei și 705 lei pentru fondul de Educație. După amiază s'a făcut colecta conform hotărîrii Nr. 7 care a fost de lei 2709 numerar și prin subscrieri 2395 lei.

Duminică 10 Sept. după amiază a avut loc o frumoasă producție muzicală și literară a tineretului cu care ocaziune s'a adunat o colecție de lei 514.

Prezența lui Dumnezeu prin Spiritul Sfânt s'a simțit în tot cursul zilelor de Conferință. Rugăm pe Cel Prea Înalt ca potrivit bogăției Harului Său în Hristos Isus Mântuitorul nostru să reverse mai departe binecuvântările Sale asupra câmpului mănăstirii acestei Conferințe și multe suflete bune să se pregătească pentru întâmpinarea Domnului în mărire. Amin.

Președinte,

M. Manchen.

Secretar-Cassier.

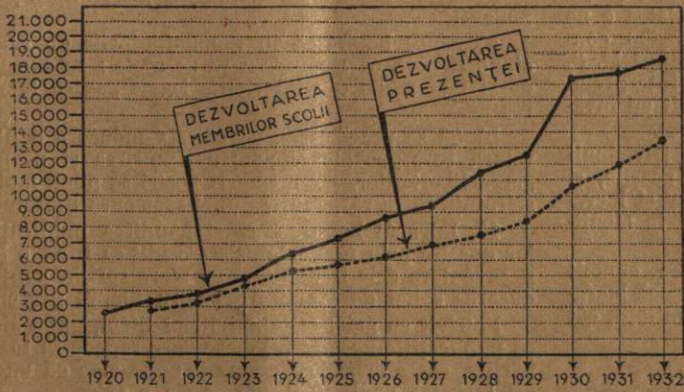
C. Andrieș.

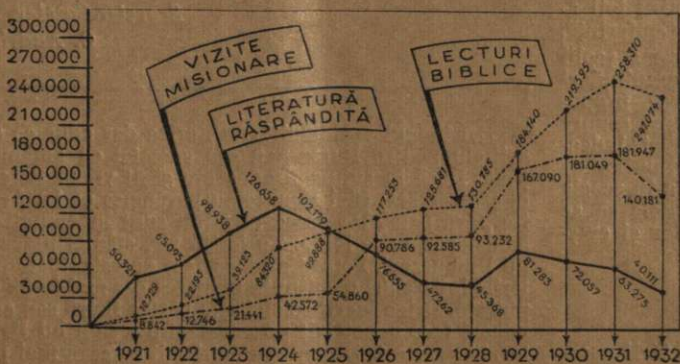
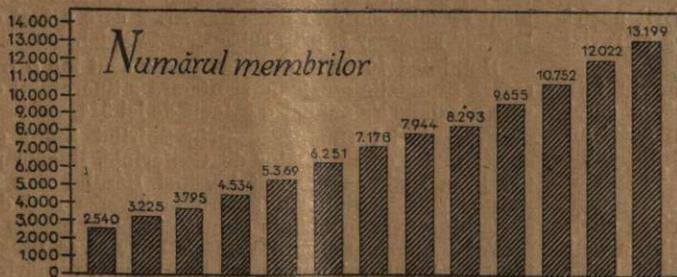
„În timpul vechiului Izrael, orice dar adus ca sacrificiu pentru Dumnezeu era cercetat cu amănunțime. Dacă la animalul adus era găsit vreun defect, el era refuzat; căci Dumnezeu poruncește ca jertfa să fie „fără pată“. De aceea creștinii sunt îndemnați să aducă corpurile lor „ca o jertfă vie, sfântă, plăcută, lui Dumnezeu“. Pentru a putea face aceasta, toate puterile lor trebuie menținute în starea cea mai bună cu putință. Orice lucru ce slăbește partea fizică sau spirituală face nepotrivit pe om pentru a sluji lui Hristos. Și oare este Dumnezeu mulțumit cu ceva mai puțin decât ce putem mai bine să-i oferim“? „Marea luptă“, pag. 473.

Graficul Școlii de Sabat

Raportul Mis. a Dep. M. I. din Uniunea Română

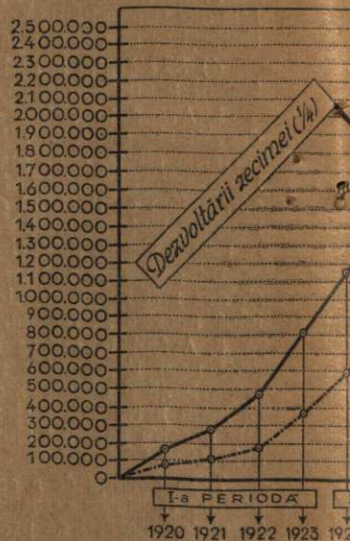

Schițe grafice

Publicăm aici niște schițe sau cu privire la activitatea și dezvoltării noastre Române, dela organizarea. Aceste date pot fi considerate drept ca bază istorică a lucrării din Uniunea noastră, aci aceste schițe grafice, ce merită cifre, însă ele arată dacă organizația este în creștere. Da, un raport statistic e care ne arată temperatura pacienților și temperatura spirituală a Comunității noastre 1920—1932.

Dacă privim aceste tablouri cu toate ramurile noastre misionare suntem în 1931. In acest an numărul celor botezați și câștigul net al membrilor. La fel

Tabloul comparativ a

etc., iar dela acest an încoace sunt punctele comparând an cu an propoziția că numărul membrilor a creștut în proporție cu membrii, ca în anul 1932 tuie și în țara noastră, dar criza financiară noastră misionară. Lecturi biblice poate face un om pocăit, chiar dacă rituală, e singurul dușman aprig, al nostru personale; iar singurul rău este rugăciunea și activitatea misionară flete pentru Hristos.

Publicăm deci aceste tablouri cu rugămintea de a fi studiate ca este, ca binecuvântarea lui Dumnezeu să fie pre lucrarea Sa.

ce istorice

tablouri cu diferite date statistice, diferitelor departamente ale Uniunii din anul 1920 până la anul 1932. istorice. Tocmai pentru a avea ceva noastră, din anii trecuți, publicăm fi studiate. Statisticile au numai vie sau moartă, în creștere sau în emenea unui termometru sau puls, i. In sensul de față ne descoperă or noastre în cursul celor 12 ani.

e mai jos, constatăm, că aproape în creștere până la sfârșitul anului și a fost cel mai mare, de asemenea te și cu lecturile biblice ținute, etc.

Zecimii și Darurilor

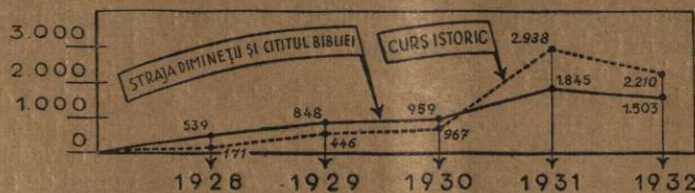
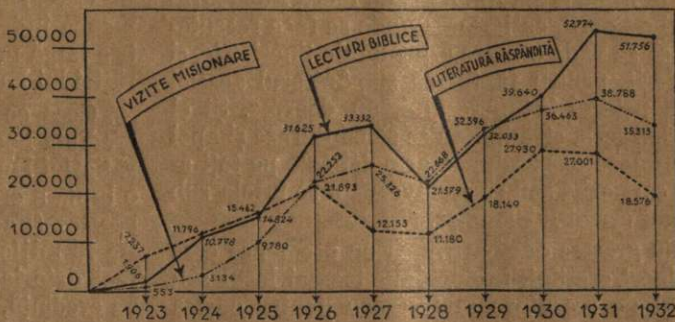

în în descreștere, aproape în toate orțional cu numărul membrilor. E rescut în toată Uniunea, însă nu în l. Criza financiară într'adevăr bân- ciară nu trebuie să împiedice activi- ce, vizite misionare, rugăciuni etc. are bani. Depresiunea sau criza spi- crării misionare, dar și al mântuirii dia de a învinge pe acest dușman ră, adică lucrarea în a câștiga su-

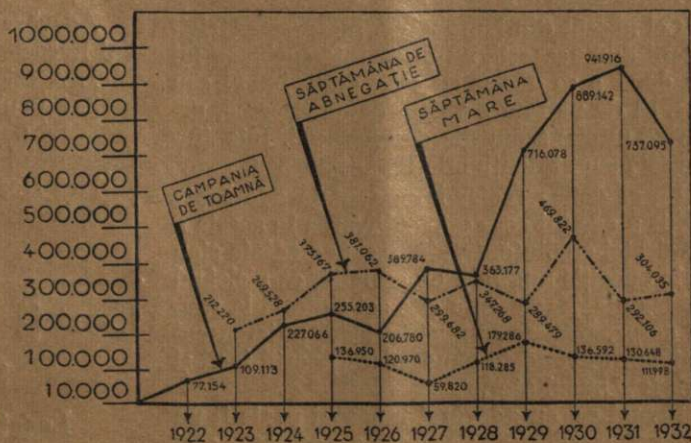
statistice, ca documente istorice, însă fie spre folos în viitor. Ruga mea u să însoțească aceste rapoarte des-

P. H. Hermann.

Tabloul Misionarilor Voluntari

Tabloul comparativ. Săpt. de Abnegație. — Săpt. Mare. — Campanie de Toamnă.

Care este poziția dreaptă a unui cerc de tineri creștini în societatea de azi?

Era un timp, când serviciul militar nu era obligatoriu. Conducătorii Statelor își recrutau soldații cu bani. Mai târziu, introducându-se serviciul militar obligatoriu, cineva se putea substitui acestuia printr'un locțiitor plătit de dânsul, sau plătit în bani pentru serviciul ce trebuia să-l presteze. Astăzi, fiecă tână ră găsit apt pentru serviciul militar, trebuie să-și facă personal datoria. O substituie prin plată este neadmisibilă.

Tot astfel stau lucrurile și cu Impărăția lui Dumnezeu. Impăratul nostru cereșc vrea să-și formeze o armată de tineri, cari să fie adevărați eroi în lupta credinței. Ar fi un lucru îmbucurător și de dorit, ca la locul unde se face recrutarea, să se vadă o mare afluență de tineri. Zic, și de dorit, pentru faptul că stăpânitorul acestei lumi, prințul întunerecului, nu doarme. Și el este la lucru, străduindu-se să captureze și apoi să înroleze în rândurile armatei sale pe toți aceia cari ezită sau se eschivează a se înrola sub steagul crucii lui Hristos.

Nu greșesc dacă afirm că un asemenea cerc de tineri creștini, preînchipue tocmai locul sau cercul de recrutare al tinerilor pentru oastea lui Hristos.

Dacă cercul tinerilor creștini are o așa de mare menire, ne punem îndreptățita întrebare: „care ar trebui să fie adevărata lui poziție în societatea de azi?”

În 1 Ioan 5, 4 cetim: „Pentru că oricine este născut din Dumnezeu, biruește”. Este necesar deci ca membrii acestui cerc, să fie născuți din Dumnezeu, dacă vor să aibă biruință. Aceasta vrea să zică tot atât, că ei trebuie să fie de natură dumnezească, copii ai lui Dumnezeu, înnoșiți în mintea lor prin Spiritul Sfânt, deosebiți de lume, dispuși a sluji lui Dumnezeu.

Cel născut din Dumnezeu, lucrează potrivit puterii dumnezeiești, nu după înțelepciunea lui sau după a sa gășire cu cale, după bunul său plac. El dă pe față o vieță dumnezească, urmărind numai scopurile dumnezeiești. Intențiunile sale sunt intențiunile lui Dumnezeu.

Un al doilea factor important în adevărata poziție a acestui cerc este cultivarea în acesta a adevăratei credințe. Credința și necredința stau azi în opoziție una față de cealaltă, ca nicicând mai înainte. Necredința este azi ridicată la rangul de progres, ca lumină în toată puterea cuvântului. Și când te gândești că poartă încă și deviza: „Umanitate”.

Numai cel cu adevărat renăscut poate fi un adevărat credincios. Credința e necesară, căci

ea ne unește cu Hristos, izvorul vieții, al puterii, al mângâierii, al bucuriei și al păcii.

În armătura spirituală credința este scutul, prin care putem „stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău”. Credința, acest dar al lui Dumnezeu trebuie ținută la înălțime și cultivată cu toată căldura în orele cercului. Distracțiile și amuzamentele, orele sociale cum le mai numim, să nu ia locul cultivării vieții spirituale; rugăciunile și Cuvântul lui Dumnezeu să fie folosite cu prisosință. Credința se face lucrătoare numai dacă ne folosim și de mijloacele ce harul ni le oferă.

Cercul tinerilor trebuie să primească o asemenea îndrumare, ca el să poată contribui într'o largă măsură la repurtarea biruinței Impărăției lui Dumnezeu asupra lumii.

Ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră. O luptă se dă azi între Impărăția lui Dumnezeu și împărăția întunerecului, o luptă a credinței. O vătăjmășie este pusă între acestea (Fac. 3, 15). Fiecare din noi, care se află în mijlocul câmpului de luptă, trebuie să-și facă datoria; serviciul este obligatoriu. Inarmați cu credință, vom duce lupta contra lumii, adică contra stăpânitorului acestei lumi — diavolul — contra poftelor trupului, ale ochilor, contra mândriilor deșarte ale vieții. Spiritul acestei lumi caută pe toate căile să se introducă în inimi în cercul tinerilor și în comunitate. Istoria este plină de exemple în care lumea a fost învinsă prin credință. Căderea unora în luptă este dovada lipsei de credință; succesul depinde numai de aceasta. Lupta finală a poporului lui Dumnezeu nu se va da cu tunuri cu tragere repede, cu mitraliere, cu tancuri sau cu crucișătoare, ci cu „răbdarea sfinților și credința lui Isus”.

Adevărata poziție a unui cerc de tineri creștini în societatea de azi este ca

1. Acesta să aibă ca membri tineri renăscuți.
2. Să cultive credința și vieța spirituală.
3. Să poată contribui într'o largă măsură la câștigarea luptei credinței.

Dea Domnul ca cercurile tinerilor noștri să îndeplinească acest întreit scop.

A. Văcăreanu.

Cereși

Straja Dimineții 1934

Legată 20 lei ; broșată 15 lei.

CRONICA ȘCOLII

Vacanța a trecut ca tot ceea ce este trecător. Un nou an școlar și-a făcut apariția aducând cu sine bucurii nespuse pentru acei cari sunt dornici de lumină.

Rând pe rând, câte unul câte doi, din diferite părți ale țării, s'au adunat și anul acesta un număr de elevi și eleve. E drept un număr mai mic decât în anii trecuți, dar pentru aceasta nu însemnează că anul școlar nu-și are farmecul său. Fericirea unei familii sau a unei societăți depinde de binecuvântarea lui Dumnezeu; iar binecuvântarea aceasta nu depinde de mărimea numărului. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru binecuvântările Sale pe care le revarsă și anul acesta în sufletele noastre prin Spiritul Sfânt și prin servii Săi.

În zilele de 25 și 26 Septembrie trecut am avut bucuria să avem în mijlocul nostru pe fratele Paulini, care a luat parte la conferințele profesorilor, cari s'au ocupat cu diferite probleme școlare. Sfaturile înțelepte ale fratelui Paulini au lărgit orizontul vederilor noastre în domeniul educației.

La începutul anului școlar am fost vizitați de fratele Charpiot, secretarul Diviziunii Sud Europene pentru departamentul colportajului, și de fratele Dorobăț, dirigintele colportajului în Uniunea Română.

Fratele Charpiot, prin câteva cuvântări sublim alcătuite, ne-a arătat măreția, noblețea și farmecul lucrării de colportaj cât și originea ei divină. Cuvintele pline de căldură ale fratelui Charpiot au aprins în noi focul sacru care mistuia pe Ieremia când se hotărîse să nu mai vestească Cuvântul Domnului, și acum căutăm timp potrivit să reîncepem minunata lucrare de răspândire a scrierilor sfinte.

Sabatul dela 21 Octombrie 1933 a fost unul dintre cele mai mărețe Sabate pe cari le-am

petrecut până acum. Bunul Dumnezeu a deschis tezaurul Său cel bun, Cerul, și a revărsat asupra noastră binecuvântări peste binecuvântări, din zorii zilei până seara târziu spre miezul nopții. În acest Sabat și-au dat întâlnire mai multe motive de sărbătorire și anume:

1. Ziua însăși este un monument de amintire a creațiunii.

2. În această zi am sărbătorit începerea cursurilor școlare ale acestui an.

3. După masă am sărbătorit Sf. Cină.

4. Seara am avut solemnitățile încheierii campaniei de Toamnă.

Toate aceste solemnități ne aduc aminte de marea iubire a lui Dumnezeu.

Ne gândim la creațiune și, prin intermediul imaginației, vedem cum apare din nimic, prin Cuvântul iubirii divine, pământul, la început gol, apoi înfrumusețat prin același Cuvânt. Gândindu-ne la această iriașă putere a lui Dumnezeu care din nimic crează un Univers întreg, ne simțim în siguranță deplină și zicem împreună cu apostolul Pavel: „Dacă Dumnezeu este cu noi, cine poate sta împotriva noastră“.

Începerea cursurilor este încă o dovadă a iubirii di-

vine față de oameni. Dumnezeu dorește să pregătească elemente cari să ducă Evanghelia la oamenii sortiți morții din cauza păcatului.

Cu această ocazie am avut în mijlocul nostru pe fratele Ștefan Demetrescu care printr'o cuvântare înălțătoare, ne-a arătat importanța chemării noastre în vederea pregătirii pentru serviciul de evanghelizare.

După predică fr. Demetrescu a înălțat o rugăciune prin care a cerut binecuvântarea lui Dumnezeu pentru noul an școlar.

După masă, cu ocazia Sf. Cine am avut privilegiul să medităm la scena cea mai sublimă care a avut loc în istoria acestui pământ. Pâinea

UNDE ?

*Unde Cerul e aproape de poți să-L atingi cu mâna?
Unde-i soare și lumină ziua noaptea toldeana?*

*Unde mai de-aproape-anume poți privi pe Domnu'n
[față?
Și din zori și până seara să-I ascuți a Lui povață?*

*Unde 'nveți cu deamănuntul ce preț are un biet om?
Care este cărăruia către-al veșniciei pom?*

*Unde soarta ta și-a lumii viitorul se perindă
Pe sub ochi în șiruri clare, limpezi, ca într'o oglindă?*

*Unde se găsește oare piatra scumpă-a 'nțelepciunii?
Piatra ce de mii de veacuri în zadar o căută unii?*

*Care este farul vieții către care să apuce
Toată tinerimea lumii subț un steag și sub o cruce?*

*Intrebări la care nimeni n'o să poată da răspuns
Până când la „Școala sfântă“ din Brașov n'o fi ajuns!*

N. CARPEN

Inst. Biblic—Brașov.

și vinul ne-au amintit trupul și sângele Domnului pe cari le-a adus ca jertfă pentru răscum-părarea noastră.

Seara eram cu toți stăpâniți de bucuria celor 70 ucenici cari s'au întors cu succes din lucrarea lor. Puteam și noi spune: „Tată am isprăvit lucrarea cu Revista de Toamnă pe care ne-ai dat-o s'o facem“.

Fr. Florea, printr'o cuvântare, și-a exprimat mulțumirile față de Dumnezeu pentru ajutorul Său și față de toți acei cari au luat parte la această lucrare.

Comunitatea a premiat trei membrii cari s'au distins prin activitatea lor.

Fiecare dintre cei cari au luat parte la lu-

crare, au avut câte un cuvânt de laudă la adresa lui Dumnezeu. Fețele lor strălucind de bucurie, mă făceau să gândesc în mine însumi: „Doamne, minunat este poporul Tău“. Cât de nobile sunt motivele bucuriei din seara aceasta! Fără să realizeze vreun beneficiu personal, ei au luptat cu oboseala, au sacrificat timp și îmbrăcăminte și totuși inimile lor se bucură nespuse de mult pentru ocazia de a fi putut lucra pentru semenii lor.

Fie ca bunul Dumnezeu să păstreze pururea în noi sentimentul de iubire și sacrificiu față de semenii noștri, și să ne ajute El să ne împlinim cu bucurie datoria noastră.

Brașov.

I. Curmățureanu.

LUCRAREA NOASTRA DE EDUCAȚIE, APRECIATA

Cuvântul Domnului ne spune că „o veste bună venită dintr'un loc depărtat este ca un pahar de apă rece pe timp de arșiță“. Asemenea vești avem despre lucrarea noastră de educație.

Bunul Dumnezeu ne-a dat o lumină deosebită, în Biblie și Mărturii, cu privire la felul de educație pe care noi ca membri ai familiei Sale trebuie să-l dăm elevilor din școlile noastre. Acest sistem de educație biblică este introdus în toate școlile noastre, chiar și în acelea cari s'au înființat în lumea păgână. În cele ce urmează redăm din revista engleză „Review and Herald“ un raport îmbucurător asupra felului în care lucrarea noastră de educație a ajuns să fie prețuită de conducătorii Statului Chinez.

„De multă vreme profesorii școlii noastre din China au cercetat și au urmărit de aproape, în lucrarea lor, planul de educație lăsat de Dumnezeu. În scopul acesta noi am studiat de aproape cele scrise atât în Biblie, cât și în cărțile de educație pe cari le avem dela Spiritul Profeției. S'a progresat, și Dumnezeu ne-a binecuvântat până acum cu putere de a îndeplini planul Său. Mai avem însă destule de făcut pentru a face ca Institutul de Educație din China să ajungă o școală ideală.

„Deși nu am fost în stare să ajungem idealul, Dumnezeu a binecuvântat școala în mare măsură, atât în ce privește calitatea lucrării ei, cât și industriile, ferma și absolenții. Mulți vizitatori vin ca să vadă școala noastră care se deosebește de școlile din jurul nostru. Ei sunt foarte mult impresionați de lucrările practice pe cari le săvârșesc elevii noștri. Ei văd că noi dăm pregătire atât pentru viața aceasta în care ne aflăm, cât și pentru viața viitoare.

Sunt profund mișcați de „educația armonică a fizicului a sufletului și a spiritului“, acestor tineri chinezi, cari vin în școala noastră.

„Acum câteva luni o doamnă, soția unui distins profesor dela universitatea Harvard, mi-a spus că timp de aproape un an a vizitat școlile din India, China și Japonia, dela șapte dimineața până la nouă seara; și că acum după ce privește înapoi la toate acele sute de vizite, școala noastră din China îi revine mai cu putere în minte. Ceeace a observat în educația adventiștilor de ziua șaptea i-a plăcut foarte mult, și ar dori ca spiritul care domnește în școala noastră să se afle în orice școală creștină din orice loc.

„E spre bucuria noastră să aflăm că acum de curând s'a cerut din partea conducerii școlilor guvernamentale chineze la Diviziunea noastră chineză ca un profesor misionar cu familia lui dela școala noastră misionară din China să viziteze școlile chineze din Nanking și împrejurimi ca să desvolte și în ele același spirit ca și în școala noastră misionară. Lucrul acesta a fost admis și pentru acest lucru a fost numit profesorul misionar P. E. Quimby. Conducerea școlilor de stat chineze plătește salariul acestui frate profesor vărsând la cassieria Diviziunii suma corespunzătoare.

„Suntem foarte recunoscători bunului Dumnezeu că el a ajutat ca școala noastră misionară să se desvolte în așa fel încât conducătorii chinezi să fie bine impresionați“.

Citind și noi această dare de seamă să ne străduim a face ca lucrarea de educație creștină să fie cât mai puternică dând sprijin din toate puterile noastre.

D. Florea.

CULTUL ÎN FAMILIE

Dacă este un timp când fiecare familie trebuie să se roage, apoi timpul este acum. Necredința și scepticismul domină. Fărădelegea abundă, corupția a pătruns adânc în suflete, și revolta contra lui Dumnezeu se manifestă în viața oamenilor. Captivați de păcat, forțele lor morale sunt supuse tiraniei lui Satana. Jucăria ispitelor sale, omul, merge unde conducătorul rebeliunii îl conduce; totuși în această epocă așa de periculoasă nici un creștin nu trebuie să zică: nu trebuie un cult în familie. Fiecare trebuie să onoreze pe Dumnezeu și să învețe pe copiii săi, iubirea și credințioșia. Cei mai mulți sunt așa depărtați de Dumnezeu încât se simt condamnați atunci când se prezintă înaintea Lui. Ei nu se pot apropia „cu încredere de tronul harului“, ridicând mâini nevinovate fără mânie ori răutate în gânduri. Ei nu sunt în comuniune cu Dumnezeu. Credințioșia lor este o formă fără putere.

Ideea că rugăciunea nu este esențială, este o viclenie a lui Satana de a servi cu mult succes la distrugerea sufletelor. Rugăciunea este o comuniune cu Dumnezeu, izvorul înțelepciunii, al tăriei și fericiturii. Isus ruga pe Tatăl cu „mare durere și cu lacrimi“. Pavel îndeamnă pe credințioși să se roage fără încetare și să facă cunoscut nevoile lor lui Dumnezeu prin rugăciuni smerite. Iacob zice: „Rugați-vă unii pentru alții . . . „Rugăciunea cu râvna dreptății are un mare efect.

Prin rugăciunile fierbinți și sincere, părinții trebuie să ridice întăritură în jurul copiilor lor. Ei trebuie să se roage cu o credință oarbă, pentru ca Dumnezeu să locuiască în ei și ca îngerii Lui să-i păzească pe ei și pe copiii lor de puterea lui Satana. În fiecare familie trebuie să fie fixată o oră pentru cultul de dimineață și seară. Nu dorește părinții de a aduna pe copii în jurul lor dimineața, pentru a mulțumi Tatălui ceresc pentru protecția din timpul nopții și pentru a cere ajutorul și bunăvoința Lui pentru timpul zilei? Nu este bine, când vine seara, ca părinții și copiii să se adune înaintea lui Dumnezeu pentru a-I mulțumi pentru binecuvântările primite în timpul zilei ce s'a terminat?

Tatăl sau mama, unul înlocuind pe celălalt când acesta lipsește, trebuie să prezideze cultul alegând pasagi din Scripturi încât să intereseze, și care ar putea fi ușor înțelese. Cultul trebuie să fie scurt. Când cineva citește un capitol lung, și când face o lungă rugăciune, el devine ostenit și termină printr'un sentiment de ușurare. Dumnezeu este desonorat când cultul devine sec și plictisitor, căci atunci lipsește interesul copiilor de a se teme de El.

Tați și mame, faceți ca momentele petrecute în cult să fie cât se poate de interesante. Nu trebuie să fie nici un motiv ca momentele din acea zi să nu fie plăcute. Din timp în timp schimbați felul cultului. Puneți câteva întrebări asupra textelor cetite și faceți câteva observații potrivite. Cântați o cântare de laudă. Rugăciunea trebuie să fie scurtă și precisă. Cel ce se roagă trebuie să se roage cu cuvinte simple și călduroase; el trebuie să laude pe Dumnezeu pentru bunătatea Sa și să-I ceară sprijinul Său. Dacă circumstanțele permit, lăsați copiii să ia parte la lectură și la rugăciune. Vesnicia va pune în evidență bunul mers al cultului din familie.

Vieța lui Abraam, prietenul lui Dumnezeu, fu o vieță de rugăciune. Peste tot unde își ridica cortul, el construia un altar pe care se aduceau sacrificiurile de dimineață și de seară. Când pleca, altarul rămânea. Când cananitul rătăcitor trecea pe lângă acest altar, știa că Abraam trecuse pe acolo. După aceea înconjură cortul ridicat de Abraam, repara altarul și se închina Dumnezeului celui viu. Astfel trebuie să fie locuința creștinului, o lumină pentru întreaga lume. De aceea, dimineața și seara, ruga trebuie să se ridice ca un fum de tămâie în fața lui Dumnezeu. Și ca răspuns, mila, îndurarea și binecuvântările divine vin asupra închinătorilor săi, ca roua dimineții.

Tați și mame, adunați în fiecare dimineață și seară pe copii în jurul vostru, și ridicați inimile prin umilintă și rugăciune fierbinte. Voi sunteți supuși la ispite. Necazurile zilnice sunt presărate în drumul tinerilor și bătrânilor. Cei ce vor să trăiască cu răbdare, cu iubire și bucurie, trebuie să se roage. Numai în cazul obținerii unui ajutor continuu din partea lui Dumnezeu, vom putea ieși victorioși asupra noastră înșine. În fiecare dimineață consacrați-vă lui Dumnezeu împreună cu copiii voștri. Nu pierdeți nici lunile, nici anii; ei nu vă aparțin. Tot ce vă este dat aci, este ziua prezentă. În timpul zilei, lucrați pentru Dumnezeu așa ca și când ar fi ultima voastră zi pe pământ. Aduceți planurile voastre înaintea lui Dumnezeu, și El vă ajută să le executați sau să le părăsiți așa după cum va găsi cu cale providența divină. Primiți planurile lui Dumnezeu în locul celor ale voastre, chiar dacă aceasta ar cere să renunțați la proiecte la cari ați cugetat multă vreme. Astfel viața voastră va fi din ce în ce mai modelată după modelul ceresc, și pacea lui Dumnezeu, care întrece toată înțelepciunea omenească, va păzi inima și gândurile voastre în Isus Hristos.

Trd. de Nicu Zăblău.

COLECTELE TINERETULUI

Pe lângă lucrarea misionară practică de făcut, Cercurile „M. V.” mai au de atins și o *țintă financiară*, prin care ele contribuie la înaintarea soliei advente în câmpurile păgâne. Ținta aceasta creează un fond care se alimentează din diferitele colecte ce se fac în ședințele Cercurilor, precum și din colectele cari se adună cu ocazia festivalurilor date de Cercuri.

În anii trecuți, tinerii din Uniunea Română au făcut mult în direcția aceasta, strângându-se sume frumoase; dar, în anul care s'a scurs, ținta nu a fost ajunsă nici pe sfertul ei, și, din această pricină, cei cari vor simți mai greu lucrul acesta, vor fi în primul rând misionarii cari așteaptă ajutoarele din mâna noastră.

Cu toate acestea, eu am convingerea fermă, că tinerii dau obolul lor la colectele cari se fac în ședințe, și colecte se strâng; însă banii intrați pentru misiunea externă, n'au fost, totuși, trimiși la Conferință, ci au fost întrebuințați pentru chestiuni pur locale. Pentru că am auzit dela diferite persoane, și în multe locuri, că conducerea Comunităților respective, a luat banii intrați în Cassa Cercului „M. V.” pentru fondul misiunii externe, și a plătit cu ei lumina, chiria, curățenia, etc. Trebuie să recunoaștem, că o asemenea procedură este cu totul greșită, căci nu-i potrivit să se dea o altă întrebuințare banilor destinați unui anumit scop, *precis*. Aceasta influențează în rău curajul și plăcerea de a da pentru cauza Domnului a tinerilor, cari, la un moment dat, văd că darurile lor iau alte drumuri; ba, acei conducători, cari uzează de acest

sistem greșit pentru acoperirea unor cheltuieli chiar ale comunității, pierd încrederea din partea tinerilor.

Spiritul de dărnicie al tineretului și entuziasmul lui pentru fapte nobile, trebuie încurajat și dezvoltat pe toate căile, dovedindu-le că suntem oameni de cuvânt, și pentru ca, la rândul nostru, să le putem cere ca și ei să fie bărbăți și femei de caracter și cuvânt.

Am primit dela Diviziune o scrisoare în care ni se arată situația tristă a fondului nostru pentru mis. externă și ni se atrage atenția că, tinerii din România, au rămas cu mult în urma altora în această privință. Suntem rugați stăruitor să depunem stăruință, ca lucrurile să se îndrepte în viitor.

Știm cu toții că, lucrarea din câmpurile păgâne, nu trebuie lăsată în suferință. Adresez tuturor, tineri și mai în vârstă, și în deosebi fraților conducători ai Comunităților, un apel stăruitor, rugându-i a da acestei chestiuni toată atențiunea care i se cuvine, încurajând pe tineri să facă sacrificii pentru câmpurile externe ce le sunt date în grijă: Madagascar, Camerun, etc. Cel mai bun exemplu este Inusuși Tatăl nostru, care a jertfit cu bucurie ce a avut mai scump la El sus, — Tatăl care Iși va strânge pe acei credincioși ce „au făcut un legământ prin jertfă” cu El. Psalm 50, 45.

Și folosiți banii — pentru scopul pentru cari au fost dați!

P. H. Hermann.

Plantele noastre medicinale

Toate cele patru anotimpuri au frumusețile lor; în mod deosebit însă ne bucurăm de sosirea primăverii și a toamnei. Dar aceste două anotimpuri aduc cu sine, pe lângă multe bucurii, câteodată și întristări. Aceasta din cauză că aduc deseori holi și mai ales gripa, care este privită ca vrăjmașul tuturor. Ea este o boală foarte înșelătoare; căci adesea credem că ar fi numai o răceală, și nu rămânem în pat, până când ne dăm seama de seriozitatea bolii.

CUM PUTEM LUPTA ÎMPOTRIVA GRIPEI?

Bunul Dumnezeu ne-a dat un mijloc de apărare foarte eficace și foarte ieftin, adică *apa*. Prin frecțiuni reci putem să facem corpul nostru cât se poate de rezistent împotriva oricărei răceli. În caz că am neglijat să facem lucru acesta, și am răcit, ne rămâne iarăși apa ca un

mijloc de vindecare, fie că o aplicăm în afară, cum ar fi diferite băi, fie că o aplicăm intern, bând diferite ceaiuri.

Sunt acum trei ani de când tratez la Institutul Biblic, A. Z. Ș., din Brașov pe bolnavii de aci, cât și pe cei cari mă chiamă. Însă pretutindeni aplic numai apa și ceaiurile. Mai întâi mi-a fost cam greu, pentru că unii nu m'au luat în serios, și au răs de mine, când eu în loc de o aspirină am prescris o baie caldă la picioare în legătură cu un ceai fierbinte de tei și de soc. Astăzi însă toți cunosc efectul ceaiurilor noastre, și sunt foarte mulțumiți de ele. Chiar și vecinii noștri vin și ne roagă să le dăm și lor din acest ceai minunat, care le face atât de bine.

Fie ca Domnul să ne deschidă ochii pentru ca să vedem câte ne-a pus El în natură, ca să slujească spre însănătoșirea corpului nostru. De

aceea să avem deplină încredere în Dumnezeu și în puterea Sa vindecătoare, care se manifestă chiar și în unele ierburi ce ne par nouă a fi nefinseminate. Domnul nostru ne iubește nespuse de mult, și El nu vrea ca noi să suferim, ci ne dă numeroase mijloace să ne putem păstra sănătatea, iar dacă am pierdut-o s'o recâștigăm.

***

Se poate că D-stră., iubiți cețitori, vă interesați de plantele medicinale pe cari le semănăm, le cultivăm, și le recoltăm chiar aci la școală, și deci sunt proaspete. Dacă da, atunci adresați-vă vă rog celei mai jos semnată și veți

fi serviți cu cea mai mare plăcere. Suntem bucurători de a vă împlini orice dorință, și de a vă trimite acel ceai de care aveți nevoie. Ceaiurile sunt preparate și împachetate după felul bolii. Așa de exemplu avem ceaiuri împotriva arteriosclerozei, astmei, bolii de bășică, anemiei, pietrei, precum și împotriva tusei măgărești. De asemenea putem trimite diferite ceaiuri celor cari suferă de plămâni, de stomac, de rinichi, de ficat, sau de alte boli.

Käthe Wellmann

Absolventă a Școlii de Medicină din Friedensau, Germania.

Adresa: Institutul Biblic, Căsuța Poștală 71. Brașov.

Pentru a fi câștigător de suflete

Oamenii n'au nevoie de titluri legate de numele lor pentru a câștiga suflete la Hristos. O experiență dela începutul lucrării mele m'a făcut să pricep bine că și ființe neajutorate, chiar și fără învățătură, pot săvârși lucruri mari pentru Dumnezeu.

Conducerea lucrării noastre rânduise ca să vizitez o anumită comunitate unde să dau ajutor în timpul săptămânii de rugăciuni, și am fost bucuros să fac acesta deoarece era comunitatea de unde era familia mea. La data primei prelegeri ne-am adunat laolaltă, am cefit prelegerea, ne-am rugat și apoi a urmat un șir de mărturisiri după care s'a cântat o cântare pentru a ne despărți. Dar îndată după rugăciune un iubit frate bătrân a întrebat dacă i se poate da un foarte scurt timp, deoarece dorea să spună ceva. Fratele acesta venise în America dintr'o țară străină cu câțiva ani mai înainte. Limba engleză n'o învățase decât după ce s'a alipit școlii de Sabat și Comunității, unde silabisind cuvintele Scripturii învățase cum să le pronunțe. Dar, după adunarea din seara aceea, când eram gata să mergem pela casele noastre, fratele acela bătrân, a cărui inimă ardea de iubire pentru suflete, făcu câțiva pași către locul unde era așezat fiul său cel mai mare și începu să vorbească cu el. El vorbea tare și noi toți am fost adânc mișcați de ceceea a spus el. Pe cât îmi aduc aminte, convorbirea a avut loc în felul următor:

„Fiul meu“, zise tatăl, „eu merg către cer, și mama ta merge și ea către cer și nu știm ce să ne facem acolo fără de tine. Tu nu urmezi Domnului Hristos și inima tatălui tău nu poate să te părăsească și doresc să-mi făgăduiești că vei preda inima ta Domnului“. El îmbrățișă pe băiat și atât tatăl cât și fiul începură să plângă. Pe băiat nu-l mai văzusem vreodată plângând, și pentru că nu cunoșteam cum stă el cu credința nici nu mă gândisem să-l îndemn să caute pe Hristos. Dar când tatăl îl rugă să

meargă împreună cu „mama și cu mine“, el zise: „da, tată, voi merge cu voi“. Și atunci tatăl se plecă și sărută obrazul băiatului; am simțit că era o sărutare sfântă. De data aceasta băiatul plângea în hohote și toți cei din casă plângeau.

Tatăl se întoarse atunci către fiica sa, o fată frumoasă de cincisprezece ani. Se duse la ea și îmbrățișind-o îi zise: „Fiica mea, iată fratele tău și-a predat inima Domnului și merge împreună cu mine și mama la cer și am dori să te alipești și tu nouă. N'ai vrea să-ți predați inima Domnului chiar acum?“

Ce făcu fata? Plângând în hohote ea zise: „Da tată vreau să urmez Domnului. Doresc să fiu cu tine și cu mama în cer“. Iar tatăl se plecă și o sărută și noi toți plângeam în hohote, de bucurie. Mai era încă un copil, un băiețuș de doisprezece ani, zglobiu și turbulent. Tatăl merse la el și chemându-l pe nume stărui pe lângă el să urmeze Domnului Hristos și să se alipească familiei în a servi pe Dumnezeu. Iar copilul zise: „O, da, tată, vreau să fiu și eu creștin“.

N'am uitat niciodată scena din cămăruța aceea, atunci noaptea, când spiritul lui Dumnezeu a mișcat așa de fățiș inima noastră prin apelul personal și plin de râvnă al unui tată temător de Dumnezeu. Copiii acelei familii au fost toți botezați și mulți ani au fost credincioși în serviciul Domnului.

Un om nu are nevoie de legitimații din partea conferinței nici să ocupe un serviciu oarecare, sau să fi învățat la o școală înaltă, ca să poată fi un câștigător de suflete; dar are nevoie să fie umplut de Duhul Sfânt. Orice bărbat sau femeie poate fi un câștigător de suflete dacă Duhul Sfânt stăpânește viața, deoarece aceasta este puterea care zdrobește inimile și mișcă pe oameni cum nimic altceva nu o poate face. Dacă ne predăm lui Dumnezeu, ca să fim folosiți de El totdeauna în chemarea celor ne-

mântuiri din familia, biserica și comuna din care facem noi parte, și dacă îngăduim Duhului Sfânt să ne conducă, lucrul acesta ne va face în stare să vestim solia adevărului așa în cât să pună stăpânire pe inimă și să facă pe mulți să o primească cu bunăvoință. Vom vedea atunci cum mii de oameni se adaugă bisericii Domnului.

I. H. Evans

Vice-Președinte al Conferinței Generale
a Adventiștilor de Ziua Șaptea.

NECROLOG

Sora *Domnica C. Trașcă*, membră a Comunității T.-Severin, în etate de 12 ani, a fost chemată la odihnă în ziua de 4 Noembrie 1933.

Deși debilă încă de mică, totuși mintea se desvolta din ce în ce tot mai mult, pe măsură ce creștea. Ii plăcea să spună mereu: Isus al meu, Isus al meu. Încă dela vârsta de 8 ani cerea mereu cu stăruință să fie botezată pregătindu-se zi cu zi în vederea acestui lucru. Cântările plăcute pe cari le intona cu vocea ei caldă umplea de speranță și bucurie atât casa părintească, cum și Comunitățile și grupele pe unde mergea.

Ziua frumoasă a botezului sosi și ea în ziua de 1 Iulie 1933, făcând-o și mai fericită. Dar Domnul Iși avea planul Său, căci după câteva luni o chemă la odihnă.

Dacă prin vieța ei a fost o pricină de a vesti altora pe Isus, de asemenea și prin adormirea ei a dat ocazie la mulți să-L afle pe Cel care vrea să ne mântuească.

Fr. Vlad Mocanu, a arătat cu această ocazie calea mântuirii la mulțimea imensă ce luase parte la înmormântare.

Suntem și noi îndurerăți împreună cu iubitul fr. Trașcă, și sperăm ca să ne bucurăm împreună atunci când, la venirea lui Isus, El va preda pe sora Domnica în brațele părinților lor.

V. Florescu.

Jacob Bădele, fiul fratelui M. M. Bădele, în etate de 4 ani, a adormit în Domnul plin de bucuria cerească. Deși mic, totuși simțea bucurie când i se vorbea despre Isus. Ingerii cerului vor fi bucuroși când Isus le va porunci să îl redea din nou părinților săi la revenirea Sa.

Sora *Cati Florescu* în etate de 37 ani, membră a Comunității noastre din Arad Micălaca, a fost chemată la odihnă în ziua de 30 Octombrie 1933. Vieța ei plină de abnegație și credințioșie ne îndreptățește a spera că Cel care a chemat-o la mântuire i-a pregătit și un loc în fericita Sa împărăție.

Cuvântările ținute de fr. Reit și rugăciunile fr. Ciorica au mișcat inimile multora.

Sora *Sita Dănciuc*, în etate de 42 ani, din Comunitatea Peștera, jud. Constanța, a adormit în Domnul în ziua de 6 Decembrie 1933.

Încă dela vârsta de 10 ani a urmat calea credinței, fiind o soră credințioasă. A lăsat în urmă 9 copii.

Nădejdea noastră este a o vedea la venirea lui Isus.

Toma Dobre.

A N U N Ţ

Cumpăr 2 mașini de scărmanat lână (dărac) fără motoare, deci numai mașinile. Adresa: Ioan Gheorghe Hân, Capu-satului, Câmpulung. Bucovina.

***

Caut servitoare, casă modestă, un singur copil de 6 ani și două persoane mari. Prefer fată orfană 15—20 ani, dacă se poate bucovineancă, știind limba germană. Adresa: V. Grozea, Str. Ștefan cel Mare, No. 24, Ploești.

***

Aducem la cunoștința tuturor că adresa fratelui Constantin Florescu este: Ploești, Str. Plăeșilor 39.

E R A T A

Din greșeală la a doua prelegere din Săptămâna de Rugăciune trecută s'a strecurat o greșeală, și anume s'a scris că trăim în timpul pecetie a șaptea pe când de fapt trebuia să fie scris pecetea șasea, în al cărei timp ne găsim azi.

Redacția.

A apărut: Calendarul Luminii

cuprinzând o mulțime de lucruri foarte interesante și de folos oricui. Cereți-l prin Cercul Misionar. Prețul 20 lei.

Nu uitați

Abonamentele la toate publicațiile noastre au fost reduse simțitor, în scopul de a ajuta cât mai mult la răspândirea revistelor noastre.

Abonați-vă cu toții, și pe cunoscuți!
Prețul abonamentelor:
Semnele Timpului 48 lei
Sfeticul Vieții 48 lei
Amicul Tinerimii 32 lei

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.
București IV.